

Arrest

nr. 193 269 van 6 oktober 2017
in de zaak X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

1. de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging
2. de Gemeente LONDERZEEL, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 10 mei 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de Burgemeester van de gemeente Londerzeel van 14 april 2017 tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15ter) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 april 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), beide aan de verzoekster op 14 april 2017 ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 mei 2017 met refertenummer X

Gezien de voor de eerste verwerende partij ingediende nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DENYS, die verschijnt voor de verzoekster, en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de eerste en de tweede verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 5 april 2017 dient de verzoekster, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, een aanvraag in voor een toelating tot verblijf in toepassing van de artikelen 10 en 12*bis*, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) in haar hoedanigheid van echtgenote van K. S., die (onder meer) de Turkse nationaliteit heeft. Op 14 april 2017 neemt de burgemeester van de gemeente Londerzeel een beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot

verblijf (bijlage 15ter). Dit is de eerste bestreden beslissing, die aan de verzoekster op dezelfde dag ter kennis wordt gebracht. Deze beslissing luidt als volgt:

“(…)

Gelet op artikel 12 bis, §§ 3, 3bis of 4, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 26, § 1, derde lid of artikel 26/1, § 1, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Naam: (...)

heeft zich op 05/04/2017 (dag/maand/jaar) aangeboden bij het gemeentebestuur om een aanvraag tot verblijf in te dienen, in toepassing van de artikelen 10 en 12 bis, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Deze aanvraag wordt niet in overweging genomen en wordt niet doorgegeven aan de Minister of zijn gemachtigde, omdat de vreemdeling :

Na onderzoek van het dossier blijkt dat betrokkene aan geen enkele voorwaarde van artikel 12bis §1 van de wet van 15.12.1980 voldoet, meer bepaald:

- *Ze is niet toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan 3 maanden in België*
- *Ze is naar België gekomen met een toeristisch C-visum*
- *Ze roept geen buitengewone omstandigheden in zoals bepaald in art . 12bis §1, tweede lid, 3°*
- *Ze is geen minderjarig kind als bedoeld in artikel 10§1 eerste lid, 4°, noch is ze ouder van een minderjarig erkend vluchteling /subsidiar beschermd*

Daarenboven voldoet ze niet tot aan de leeftijdsvoorwaarde bepaald in artikel 10 §1, 4° van de wet: mevrouw heeft de leeftijd van 21 jaar niet bereikt en de echtelijke band bestond niet voor haar echtgenoot in België kwam.

De echtgenoot is in België sedert 2001 ; het huwelijk werd afgesloten in 2016.

(…)”

1.2. Op 13 april 2017 wordt aan de verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de tweede bestreden beslissing, die aan de verzoekster ter kennis wordt gebracht op 14 april 2017. Deze beslissing luidt als volgt:

“(…)”

De mevrouw, die verklaart te heten

(…)”

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen⁽²⁾ tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om zich er naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7, eerste lid, 2° van de wet : het C-visum verviel op 04.11.2016.

Het feit dat de echtgenoot van betrokkene in België verblijft en zelfs de Belgische nationaliteit heeft, ontslaat haar niet van de verplichting om te voldoen aan de wettelijke voorwaarden en garandeert haar niet het verblijfsrecht. De echtgenoot heeft een dubbele nationaliteit en wenste expliciet beroep te doen op de Turkse nationaliteit voor de gezinshereniging.

Daarenboven voldoet betrokkene op dit ogenblik niet aan de leeftijdsvoorwaarde voor echtgenoten, vastgelegd in artikel 10§1, 4°, zodat ze zich voorlopig niet kan beroepen op gezinshereniging op basis van dit artikel.

Het prille gezinsleven van betrokkene wordt niet geschonden door een tijdelijke afwezigheid van betrokkene en kan niet opwegen tegen het feit dat ze niet voldoet aan een wettelijke basisvoorwaarde voor gezinshereniging. Haar afwezigheid kan tijdelijk zijn, want zodra ze voldoet aan alle voorwaarden, inclusief de leeftijdsvoorwaarde, kan ze het vereiste visum bekomen en het gezinsleven terug komen verderzetten in België.

Er zijn geen aanwijzingen dat de gezondheidstoestand van betrokkene een bevel om het grondgebied te verlaten belemmert.

(...)"

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/81, tweede lid, van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De eerste en de tweede verwerende partij werden op 22 mei 2017 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werden verzocht om binnen de acht dagen na de kennisgeving het administratief dossier en een nota met opmerkingen in te dienen.

De tweede verwerende partij heeft geen nota ingediend.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. In een eerste middel, dat uitsluitend gericht is tegen de eerste bestreden beslissing, voert de verzoekster de schending aan van artikel 26, § 1, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenbesluit), van het model van de bijlage 15ter en van de formele motiveringsplicht. Tevens wordt de onbevoegdheid van de steller van de akte opgeworpen.

Het middel is als volgt onderbouwd:

"Eerste verwerende partij stelt toepassing gemaakt te hebben van artikel 12bis van de Vreemdelingenwet.

Krachtens artikel 12bis, § 1, tweede lid kan de vreemdeling die verklaart dat hij zich in een der gevallen bepaald in artikel 10 Vw. bevindt, in 4 gevallen zijn aanvraag indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats.

Artikel 26/1 KB 8 oktober 1981 regelt het derde geval, wanneer de vreemdeling zich beroept op buitengewone omstandigheden. Verzoekster beroept zich daarop niet, zodat artikel 26/1 niet van toepassing is.

Op de 3 andere gevallen is artikel 26 KB 8 oktober 1981 van toepassing.

Krachtens artikel 26, § 1, tweede lid, indien de vreemdeling bij de indiening van zijn aanvraag alle vereiste documenten overlegt, overhandigt de burgemeester of zijn gemachtigde hem (in dit geval: haar) een ontvangstbewijs van zijn aanvraag overeenkomstig het model van de bijlage 15bis. De aanvraag en deze bijlage worden aan DVZ meegedeeld.

Krachtens artikel 26, § 1, vierde lid, indien de vreemdeling niet alle vereiste documenten overlegt, neemt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging en geeft aan de vreemdeling een beslissing overeenkomstig het model van bijlage 15ter.

Eerste onderdeel.

In casu heeft eerste verwerende partij aan verzoekster een bijlage 15bis afgegeven. Dat betekent dat alle vereiste documenten werden overgelegd. Eerste verwerende partij kan niet eerst menen dat alle vereiste documenten werden overgelegd en een bijlage 15bis afgeven, en daarna menen dat niet alle

vereiste documenten werden overgelegd. Slechts wanneer een of meer vereiste documenten ontbreken, kan niet een bijlage 15bis maar een bijlage 15ter afgegeven worden.

Door een bijlage 15ter af te geven, terwijl anderzijds verwerende partij meent, door afgifte van een bijlage 15bis, dat alle vereiste documenten werden overgelegd, wordt artikel 26, § 1, vierde lid geschonden.

Tweede onderdeel.

Het aan verzoekster afgegeven document beantwoordt overigens niet aan het model van de bijlage 15ter aan het KB van 8 oktober 1981. Immers, op dit model komt de volgende zin voor:

"Deze aanvraag wordt niet in overweging genomen en wordt niet doorgegeven aan de Minister of zijn gemachtigde, omdat de vreemdeling omdat de vreemdeling1 om zijn aanvraag te staven niet alle bewijzen die bedoeld worden in de artikelen...".

Aldus wordt het model van bijlage 15ter, dat de kracht van een KB heeft, geschonden.

Derde onderdeel.

Bovendien is eerste verwerende partij niet bevoegd om vast te stellen wat vermeld staat in de bestreden beslissing, ni. dat verzoekster niet toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van meer dan 3 maanden, dat ze naar België met een C-visum gekomen is, dat ze al dan niet buitengewone omstandigheden inroept en geen minderjarig kind als bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° Vw. is, laat staan dat ze niet aan een leeftijdsvoorwaarde van minstens 21 jaar voldoet. De enige bevoegdheid van eerste verwerende partij is vast te stellen of verzoekster alle vereiste stukken heeft meegedeeld of niet. De beslissing moet vermelden welke documenten ontbreken, anders wordt de motiveringsplicht geschonden (RvV 15 september 2009, nr. 31.532). Aldus is eerste verwerende partij onbevoegd om de beslissing te motiveren zoals gebeurd is.

Eerste verwerende partij is wel bevoegd om vast te stellen dat verzoekster onwettig in België verblijft, vermits het gemeentebestuur moet nagaan of de vreemdeling alle nodige documenten voor zijn binnenkomst en verblijf overlegt (RvV 6 november 2008, nr. 18.437; 7 november 2008, nr. 18.570; 18 januari 2011, nr. 54.538). Zulke vaststelling komt in de bestreden beslissing evenwel niet voor, des te meer nu, zoals reeds gesteld, eerste verwerende partij niet meedeelt welk document ontbreekt."

3.1.2. In een derde middelonderdeel laat de verzoekster gelden dat de burgemeester van de gemeente Londerzeel niet bevoegd is om vast te stellen dat zij "niet toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van meer dan 3 maanden, dat ze naar België met een C-visum gekomen is, dat ze al dan niet buitengewone omstandigheden inroept en geen minderjarig kind als bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° Vw. is, laat staan dat ze niet aan een leeftijdsvoorwaarde van minstens 21 jaar voldoet". Zij stelt dat de enige bevoegdheid van de burgemeester is om vast te stellen of zij al dan niet alle vereiste stukken heeft meegedeeld.

Ter zake kan worden verwezen naar wat in artikel 26 van het Vreemdelingenbesluit wordt gesteld:

"§ 1. De vreemdeling die een aanvraag voor een toelating tot verblijf indient bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats, in toepassing van de artikelen 10 en 12bis, § 1, tweede lid, 1°, 2° of 4°, van de wet, overlegt de volgende documenten om deze aanvraag te staven:

1° de voor zijn binnenkomst en verblijf vereiste documenten die aantonen dat hij voldoet aan de in artikel 12bis, § 1, tweede lid, 1°, 2° of 4°, van de wet bepaalde voorwaarden;

2° de documenten die aantonen dat hij voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden.

Indien de vreemdeling bij de indiening van zijn aanvraag alle vereiste documenten overlegt, overhandigt de burgemeester of zijn gemachtigde hem een ontvangstbewijs van zijn aanvraag, conform het model in de bijlage 15bis. De aanvraag en een kopie van de bijlage 15bis worden onmiddellijk naar de Minister of zijn gemachtigde gestuurd.

Met het oog op de eventuele inschrijving van de vreemdeling in het vreemdelingenregister laat de burgemeester of zijn gemachtigde tot een verblijfsonderzoek overgaan.

Indien de vreemdeling bij de indiening van zijn aanvraag echter niet alle vereiste documenten overlegt, neemt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging en betekent deze beslissing aan de vreemdeling, door middel van een document conform het model in de bijlage 15ter. Een kopie van dit document wordt onmiddellijk aan de Minister of zijn gemachtigde bezorgd.

(...)"

Uit deze bepaling blijkt dat de burgemeester of zijn gemachtigde een ontvangstbewijs van de aanvraag, conform het model in de bijlage 15bis, overhandigt aan de vreemdeling die bij de indiening van zijn aanvraag alle vereiste documenten overlegt en dat hij de aanvraag niet in overweging neemt indien de vreemdeling bij de indiening van zijn aanvraag niet alle vereiste documenten overlegt.

Te dezen blijkt uit de motieven van de eerste bestreden beslissing evenwel dat de burgemeester van de gemeente Londerzeel verder gaat dan de loutere vaststelling of de verzoekster al dan niet bij het indienen van haar aanvraag alle vereiste documenten heeft overgelegd. Zij blijkt tevens een onderzoek van het dossier te hebben gedaan en vervolgens vast te stellen dat de verzoekster "aan geen enkele voorwaarde van artikel 12bis §1 van de wet van 15.12.1980 voldoet". Nochtans blijkt uit het bepaalde in artikel 12bis, § 4, eerste lid, van de Vreemdelingenwet dat in de gevallen bedoeld in § 1, tweede lid, 3° en 4°, van dezelfde bepaling het gemeentebestuur "zich onverwijld (moet) vergewissen van de ontvankelijkheid van de aanvraag bij de minister of zijn gemachtigde" wanneer een vreemdeling zich aanbiedt en verklaart dat hij zich bevindt in één van de in artikel 10 bedoelde gevallen en dat wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van § 1, tweede lid, 3° en 4°, dit wordt medegedeeld aan het gemeentebestuur. Aldus blijkt uit deze bepaling dat het de (gemachtigde van de) minister toekwam om te onderzoeken of de verzoekster al dan niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 12bis, § 1, tweede lid, 3° en 4°, van de Vreemdelingenwet. Door zelf tot een dergelijk onderzoek te zijn overgegaan en (onder meer) te hebben vastgesteld dat de verzoekster "geen minderjarig kind (is) als bedoeld in artikel 10§1 eerste lid, 4°, noch (...) ouder (is) van een minderjarig erkend vluchteling /subsidiar beschermd" en niet louter na te gaan of de verzoekster al dan niet bij het indienen van haar aanvraag alle vereiste documenten heeft overgelegd, oefent de burgemeester van de gemeente Londerzeel een bevoegdheid uit die door de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk is toegekend aan de bevoegde minister of zijn gemachtigde.

Bijgevolg kan de verzoekster worden gevolgd waar zij stelt dat de eerste bestreden beslissing niet werd getroffen door de daartoe bevoegde persoon.

Het derde onderdeel van het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de eerste bestreden beslissing. De overige aangevoerde grieven en middelen tegen deze beslissing behoeven geen verder onderzoek.

3.2.1. In een vierde middel, dat uitsluitend gericht is tegen de tweede bestreden beslissing, voert de verzoekster de schending aan van artikel 7 van de Vreemdelingenwet en van artikel 26, § 1, van het Vreemdelingenbesluit.

Het middel is als volgt onderbouwd:

"Tweede verwerende partij nam op 13 april 2017 een bevel om het grondgebied te verlaten op grond van artikel 7 Vw. (bijlage 13).

Wanneer een vreemdeling een aanvraag om toelating tot verblijf indient, heeft hij in afwachting van de beslissing een voorlopig recht op verblijf.

Het bevel werd genomen op 13 april 2017 en de bijlage 15ter de dag nadien.

Op 13 april 2017 had verzoekster bijgevolg nog een voorlopig recht op verblijf op grond van artikel 26, § 1 voornoemd en was artikel 7 niet van toepassing (RvS 9 september 1992, nr. 40.233 en, in dezelfde zaak, RvS 1 oktober 1993, nr. 44.299; RvV 7 december 2015, nr. 157.806; 18 maart 2016, nr. 164.413).

Deze bepalingen worden bijgevolg geschonden."

3.2.2. De eerste verwerende partij antwoordt hierop als volgt in haar nota met opmerkingen:

"Verzoekster beroept zich in een vierde middel, dat enkel gericht is tegen de bijlage 13, op een schending van artikel 7 van de vreemdelingenwet en van artikel 26§1 van het KB van 8 oktober 1981.

Zij betoogt dat zij, nadat ze een aanvraag om toelating tot verblijf heeft ingediend, in afwachting van de beslissing, recht had op een voorlopig verblijfsrecht. Zij wijst erop dat het bevel gegeven werd op 14 april 2017, terwijl het bevel reeds een dag eerder werd genomen. Volgens haar had zij op 13 april 2017 nog een recht op voorlopig verblijf.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat het bevel om het grondgebied te verlaten op dezelfde dag als de bijlage 15ter werd opgesteld.

Bovendien werd de thans bestreden beslissing genomen op grond van artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“(…);”

Verzoekster betwist niet dat haar visum type C verstreken is sedert 4 november 2016. Het bestuur kon dan ook niet anders dan vaststellen dat zij, op het moment dat de bestreden beslissing werd genomen zijnde op 13 april 2017, langer in het Rijk verblijft dan de toegelaten termijn.

Verzoekster kan niet worden gevolgd waar zij meent dat zij verblijfsrecht genoot op grond van de door haar ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 10 en 12bis van de vreemdelingenwet.

Artikel 26/1 van het KB van 8 oktober 1981 luidt als volgt:

“§ 1. De vreemdeling die een verblijfsaanvraag indient bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats, in toepassing van de artikelen 10 en 12bis, § 1, tweede lid, 3°, van de wet, overlegt de volgende documenten om deze aanvraag te staven :

1° een geldig paspoort;

2° de bewijsdocumenten die betrekking hebben op de buitengewone omstandigheden, zoals gedefinieerd in artikel 12bis, § 1, tweede lid, 3°, van de wet;

3° de documenten die aantonen dat hij voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden.

Indien de vreemdeling bij de indiening van zijn aanvraag alle vereiste documenten overlegt, stuurt de burgemeester of zijn gemachtigde onmiddellijk een kopie van de aanvraag naar de gemachtigde van de Minister, zodat de laatstgenoemde persoon de ontvankelijkheid ervan kan verifiëren. Met het oog op de eventuele inschrijving van de vreemdeling in het vreemdelingenregister laat de burgemeester of zijn gemachtigde tot een verblijfsonderzoek overgaan.

Indien de vreemdeling bij de indiening van zijn aanvraag echter niet alle vereiste documenten overlegt, neemt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging en betekent deze beslissing aan de vreemdeling, door middel van een document conform het model in de bijlage 15ter. Een kopie van dit document wordt onmiddellijk aan de Minister of zijn gemachtigde bezorgd.”

De bijlage 15bis werd verkeerdelijk afgegeven door verzoekster, op het moment van haar aanvraag niet over een legaal verblijf beschikte. Het visum type C was intussen al enige tijd verstreken is. Om die reden werden instructies gegeven tot de aflevering van een bijlage 15ter.

Het enig middel is ongegrond.”

3.2.3. Artikel 7, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan de tweede bestreden beslissing werd genomen, bepaalt het volgende:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven:

(…)

2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;”

In de tweede bestreden beslissing wordt in toepassing van deze bepaling gemotiveerd dat “het C-visum verviel op 04.11.2016”. Dit motief vindt steun in de stukken van het administratief dossier en wordt door de verzoekster niet betwist.

De verzoekster laat gelden dat “(w)anneer een vreemdeling een aanvraag om toelating tot verblijf indient, (...) hij in afwachting van de beslissing een voorlopig recht op verblijf (heeft)”. Zij licht toe dat het bestreden bevel werd genomen op 13 april 2017 en dat haar aanvraag om toelating tot verblijf pas de dag nadien niet in overweging werd genomen, zodat zij op het ogenblik dat de tweede bestreden beslissing werd genomen nog een voorlopig recht op verblijf had op grond van artikel 26, § 1, van het Vreemdelingenbesluit en bijgevolg geen toepassing kon worden gemaakt van artikel 7 van de Vreemdelingenwet.

In artikel 26, § 1, van het Vreemdelingenbesluit is evenwel nergens sprake van enig voorlopig verblijfsrecht indien een ontvangstbewijs van de aanvraag, conform het model in de bijlage 15bis, wordt afgegeven. De verzoekster maakt dan ook niet aannemelijk dat zij op het ogenblik dat de tweede bestreden beslissing werd genomen nog een voorlopig recht op verblijf had op grond van artikel 26, § 1, van het Vreemdelingenbesluit en dat bijgevolg geen toepassing kon worden gemaakt van artikel 7 van de Vreemdelingenwet.

Een schending van artikel 7 van de Vreemdelingenwet en van artikel 26, § 1, van het Vreemdelingenbesluit wordt niet aangetoond.

Het vierde middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekster en van de tweede verwerende partij, elk voor de helft.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de Burgemeester van de gemeente Londerzeel van 14 april 2017 tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf wordt vernietigd.

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen in zoverre het gericht is tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 april 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekster en de tweede verwerende partij, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend zeventien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN